

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: Udrag fra Levnet og Meeninger (DK)

Citation: Ewald, Johannes: "Herr Panthakaks Historie og Meeninger", i Ewald, Johannes: *Herr Panthakaks Historie og Meeninger*, udg. af Johnny Kondrup , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1988, s. 108. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ewald01dkval-shoot-idm140540297280912/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Herr Panthakaks Historie og Meeninger

saa beder jeg af Hjertet om Forladelse derfor; og jeg lover heiligt, at naar jeg ved en noeyere Provelse af mig selv opdager andre, jeg da uden mindste Forbehold skal aabenbare dem for mine Lesere, saa hellige, som de og maatte forekomme mig selv – For naerwaerende Tid troer jeg, at de selvsamme Hoved-Træk i min Sjæl fra Begyndelsen af ere Skyld i, at jeg er blevet en Roman-Ridder, en Poët og en Elsker af Viinen –

Man maae for alting noye legge Mærke til, at denne sidste Tilboeyelighed, saalænge den ikke overskrider de Grændser, inden for hvilke jeg i ovenstaaende Paragraph har betragtet den, det er at sige, saalænge den frembringer de omtalte Virkninger, og ikke gaaer over Stregen; vist ikke i mine Øyne er en Feyl, som jeg enten formaaer at angre, eller har havt i Sinde at gjøre mine Brødre uskedelig, uden – – *– i Hensigt til dens Følger* – Dersom jeg oventil har kaldet den en Svaghed, saa er det blot fordi enhver sandselig Lyst egentlig er en Svaghed, og ikke fordi jeg skulde holde den for mindre tilladt, end nogen anden af de alleruskuldigste; uden forsaaavit, at jeg vist holder den for meer farlig – Dersom jeg altid havde ladet det blive, ved den uskyldige den ædle Vellyst, som jeg forðum drak ved min Hey, da skulde jeg intet havt at angre, intet at afbede – Der var paa det høieste ikke meer at sige paa mig i den Fald, end der er paa en, som finder Fornoyelse i at lade sig kløe paa Ryggen – Jeg har oventil sagt min Meening herom til min Vanddrikkere – Men det farlige! – Den ulyksalige Streg! – Heri bestaar heele Knuden – Man vil i det efterfølgende af denne Historie faae at see, hvorledes først Glæden selv og Ubesindighed, Selskaber, Leyligheder og Fristelser; siden Gjenvordighed, Kummer, Ærgrelse, Mismodighed og alle Hypochondriens Ulykker, Tid efter anden har drevet denne i sig selv uskyldige Lyst altfor ofte og altfor langt over den fatale Streg – og hvorledes Vanen tiisidst, og deraf fødte physiske, legemlige Nødvendigheder, har føroget og hardet den til en Grad, der har været stoer nok til at spille det for mig, som man i Almindelighed kalder sin timelige Lykke; stoer nok til at paalegge mig, at angre, afbede, og saavitsom mueligt at rette den –

Er denne Lyst da saa farlig for alle? – Eller er det mig allene, og faae andre ligesaa besynderlige som jeg, der har maattet underligge, under vore Sjaeles stærkere Ild, under vores fleer og større Anfald af Luuner, og under den skjulte Kjæde af Hændelser, som vi kalde vor